

Anonymizované znění

Překlad

C-91/24 – 1

Věc C-91/24 [Aucroix]ⁱ

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

6. února 2024

Předkládající soud:

Cour de cassation (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

31. ledna 2024

Navrhovatel:

Procureur général de Mons

Odpůrce:

HL

[omissis]

Cour de cassation de Belgique (Kasační soud Belgie)

Rozsudek

Č. P.24.0111.F

LE PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS
(Státní zástupkyně při odvolacím soudu v Mons, Belgie), navrhovatelka v řízení
o kasačním opravném prostředku,

proti

[omissis] [HL], [omissis]

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

osobě, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku.

I. ŘÍZENÍ PŘED PŘEDKLÁDAJÍCÍM SOUDEM

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku, který dne 18. ledna 2024 vydal trestní senát cour d'appel de Mons (odvolací soud v Mons, Belgie).

[omissis]

[omissis] [řízení].

II. ROZHODNUTÍ PŘEDKLÁDAJÍCÍHO SOUDU

- 1 Na odpůrce, který je belgickým státním příslušníkem a má na území Belgického království bydliště, se vztahuje evropský zatýkací rozkaz vydaný dne 9. března 2016 řeckými orgány za účelem výkonu trestu odnětí svobody v trvání pěti let.

Napadeným rozsudkem byl výkon evropského zatýkacího rozkazu podle čl. 4 odst. 5 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (zákon ze dne 19. prosince 2003 o evropském zatýkacím rozkazu) odmítnut. Tento rozsudek uvedené odmítnutí odůvodňuje odpůrcovou duševní poruchou a podmínkami ve vězeňských zařízeních ve vystavujícím státě, které jsou neslučitelné se zárukami stanovenými v člancích 3 a 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Týž rozsudek upřesňuje, že odpůrce by byl vystaven nebezpečí, že bude umístěn do přeplněné věznice, kde by se mu nemohlo dostat péče přizpůsobené jeho zdravotnímu stavu.

- 2 V rámci důvodu kasačního opravného prostředku, který vychází z porušení čl. 6 odst. 4 zákona ze dne 19. prosince 2003 o evropském zatýkacím rozkazu, se tvrdí, že trestní senát měl poté, co výkon evropského zatýkacího rozkazu z důvodu podmínek výkonu trestu odnětí svobody ve vystavujícím státě odmítl, uvážit použití důvodu, pro který je možné výkon odmítnout a který je uveden ve výše zmíněném článku. V tomto ohledu navrhovatelka tvrdí, že toto ustanovení práva má za cíl zabránit beztrestnosti osoby, jejíž předání je odmítnuto.

V rámci téhož důvodu se rovněž uvádí, že trestní senát měl Soudnímu dvoru Evropské unie položit předběžnou otázku, zda v případě, že justiční orgán vykonávajícího státu konstatuje absolutní důvod pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu z důvodu nebezpečí porušení základních práv dotčené osoby, musí tento orgán prozkoumat možnost použití důvodu, pro který je možné výkon odmítnout a který je uveden v čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/JAI ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu, jehož provedením do belgického práva výše uvedený čl. 6 odst. 4 zákona ze dne 19. prosince 2003 je.

- 3 Na základě čl. [1 odst.] 2 výše uvedeného rámcového rozhodnutí členské státy vykonají evropský zatýkací rozkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

Podle čl. [1 odst. 3] rámcového rozhodnutí není touto povinností dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 4 odst. 5 zákona ze dne 19. prosince 2003[,] který toto rámcové rozhodnutí provedl do belgického právního řádu, stanoví, že výkon evropského zatýkacího rozkazu se odmítne, existují-li vážné důvody domnívat se, že by tím došlo k porušení základních práv dotčené osoby zakotvených v článku 6 Smlouvy o Evropské unii. Tento důvod pro odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu je absolutní.

- 4 Z rozsudku [*omissis*] [ze dne 17. prosince 2020, Openbaar Ministerie (Nezávislost vystavujícího justičního orgánu) (C-354/20 PPU a C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033)] plyne, že účelem mechanismu evropského zatýkacího rozkazu je zejména boj proti nepotrestání vyžádané osoby, která se nachází na jiném území, než na kterém údajně spáchala trestný čin.

Kromě toho v rozsudku [*omissis*] [ze dne 29. června 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503)] Soudní dvůr rozhodl, že příslušný vnitrostátní soud je povinen, při zohlednění veškerého vnitrostátního práva a za použití metod výkladu jím uznaných, vyložit vnitrostátní ustanovení dotčená v původním řízení v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu tohoto rámcového rozhodnutí. Tato povinnost s sebou v projednávaném případě v době, o které Soudní dvůr rozhodoval, nesla, že v případě odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem předání osoby, které se ve vystavujícím členském státě týkal pravomocný rozsudek, jímž se tato osoba odsuzuje k trestu odnětí svobody, byly justiční orgány vykonávajícího členského státu povinny samy zajistit skutečný výkon trestu, který byl této osobě uložen.

Podle čl. 6 odst. 4 téhož zákona, který, jak již bylo řečeno, provedl čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí, lze výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout zejména tehdy, byl-li tento akt vydán za účelem výkonu trestu, pokud je dotčená osoba belgickým státním příslušníkem, zdržuje se nebo má bydliště v Belgii a příslušné belgické orgány se zaváží vykonat tento trest v souladu s belgickým právem.

- 5 Tento důvod kasačního opravného prostředku vznáší otázku, zda v případě, že soudy státu vykonávajícího evropský zatýkací rozkaz konstatovaly, že v případě předání vyžádané osoby vystavujícímu státu existuje nebezpečí porušení základních práv této osoby, takže jsou výkon evropského zatýkacího rozkazu povinny odmítnout, musí být čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí vykládán tak, že těmto soudům vykonávajícího státu ukládá povinnost zkoumat, zda je za účelem zabránění nepotrestání vyžádané osoby, která má státní příslušnost tohoto

státu nebo v něm má bydliště, třeba v souladu s ustanovením, které do vnitrostátního právního řádu provádí výše uvedený čl. 4 [odst.] 6, ve vykonávajícím členském státě nařídít výkon trestu odnětí svobody, který byl dotčené osobě uložen v členském státě vystavujícím evropský zatýkací rozkaz, tedy trestu, který je v tomto aktu uveden.

- 6 Na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie platí, že vyvstane-li otázka platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie.

[omissis]

Z TĚCHTO DŮVODŮ,

PŘEDKLÁDAJÍCÍ SOUD

Přerušuje řízení do doby, než Soudní dvůr Evropské unie odpoví na následující předběžnou otázku:

Pokud soudy členského státu vykonávajícího evropský zatýkací rozkaz konstatovaly, že v případě předání vyžádané osoby do vystavujícího členského státu existuje nebezpečí porušení základních práv této osoby souvisejícího s výkonem cizozemského trestu, takže výkon evropského zatýkacího rozkazu je třeba odmítnout, musí být čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy vykládán tak, že těmto soudům vykonávajícího státu ukládá povinnost zkoumat, zda je za účelem zabránění nepotrestání vyžádané osoby, která má státní příslušnost tohoto státu nebo v něm má bydliště, třeba v souladu s ustanovením, které do vnitrostátního právního řádu provádí výše uvedený čl. 4 [odst.] 6, ve vykonávajícím členském státě nařídít výkon trestu odnětí svobody, který byl dotčené osobě uložen v členském státě vystavujícím evropský zatýkací rozkaz, tedy trestu, který je v tomto aktu uveden?

[omissis]

[omissis] [řízení]